

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Mevo' ha-Yerushalmi

Frankel, Zacharias

הירכז, לקנרפ

Bresloy, [5]630 = 1870

חתפמ.

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9910

מפתח.

א.

אב. האב נקרא על שם בנו אם הבן אדם מפורסם. ר' קב"ו ערך רב שמואל בר רב יצחק.

רב אבא הוא רבה דבבלי ונזכר בירושלמי רק בקצת מקומות. נ"ה ע"ב.

ר' אבא מרי ונקרא ג"כ ר' אבמרי בדור (הרביעי וכדור) החמישי. התיר פיתא לארסקינס. — ונמצאים לו כמה מאמרים. נ"ה. נ"ו.

ר' אבא מרי אחוי דר' יוסי נראה קצת שהוא אחד עם ר' אבא מרי. נ"ו ע"א.

אבא בר אבהו עיי' ערך רב.

אבא בר בא ונקרא ג"כ רבה בר בא הוא אבא דשמואל דבבלי וחי בימי רבי ור' יהודה נשיאה. נ"ו ועיי' אבא אבוי דשמואל.

אבא בר רב הונא הוא רבה בר רב הונא דבבלי ובימי ר' חסדא. — לא עלה לא"י. נ"ו ע"ב.

אבא כהן בר דליא ונקרא בבבלי אבא כהן ברדלא. נ"ו ע"א.

אבא בר חנה אבוי של אבא בר בר חנה. בבבלי ולא עלה לא"י. — בר פלוגתא דרב. נ"ו ערך אבא בר בר חנה.

אבא בר בר חנה בבבלי. עלה לא"י ולמד שם אצל ר' יוחנן וחזר לבבל. נ"ו.

ר' אבא בר יוסף הוא רבא דבבלי ונזכר אך מעט מזער בירושלמי. נ"ו ע"ב.

ר' (כצ"ל ולא רבי) אבא בר ירמיה ברור השני תלמידו של רב ור' זעירא אמר בשמו. נ"ו. נ"ח.

ר' אבא בר כהנא בדור השלישי. בעל אנדה ונלחם בעדה. נ"ח ע"א.

אבא אבוי דשמואל הוא אבא דשמואל דבבלי. עיי' אבא בר בא. ולא עלה לא"י. נ"ח ע"א.

ר' אבהו א' בעל אנדה. נ"ח ע"ב.

ר' אבהו ב' בדור השלישי. מתלמידי ר' יוחנן האחרונים והיה חביב לרבי יוחנן. — מושבו היה בקיסרין. ונמצאו לו כמה מאמרים בכל מסכתא.

אהב להעמיק בהשכונות. — אמר בשם ר' יוחנן, וגם בשם ר' שמעון

בן לקיש ור' אלעזר ור' יוסי בן חנינה. — ר' זעירא היה כעין תלמיד

חבר לר' אבהו. ר' ירמיה שאל לפניו. ר' יונה ור' יוסי תלמידיו. —

ר' אבהו היה קרוב למלכות והיו לו ויכוחים עם אנשי האמונה החדשה. —

בימיו היה נשיא ר' גמליאל בנו של ר' יהודה נשיאה. — ר' אבהו

התיר לבני אלכסנדריאה ליטל לולב ביום טוב הראשון של חג שחל
 להיות בשבת. נ"ח עד ס'. הוספות קמ"ז ע"א.
 ר' אבודמא נחותא בדור השלישי. היה רגיל לילך לבבל ואפשר שהוא
 ר' דימי הנזכר בבבלי. ס' ע"א.
 ר' אבין א'. ר' לעזר אמר בשמו. ס' ע"ב.
 ר' אבין ב' ובבבלי נקרא רבין, בדור הרביעי ובדור החמישי. היה רגיל לילך
 לבבל, ואמר בא"י בשם רבנן דתמן. ס' ע"א.
 אבוי. אבוי דירושלמי אינו אבוי דבבלי. ס"א ע"א. קמ"ה ע"ב.
 ר' אבינא בדור השלישי. ועוד נזכר ר' אבינא אחר שחי בדור מאוחר.
 ס"א ע"ב.
 ר' אברהם בן דוד (ראב"ד) מפרש הירושלמי בכמה מקומות. קל"ד ע"ב.
 אנדה ע"י הגדה.
 ר' אדא בר אחוה הוא ר' אדא בר אהבה והיה בעל מעשים טובים.
 ס"א ע"ב.
 ר' אחא בדור הרביעי. היה מלוד ונזכר בהרבה מקומות. ס"ב ע"א.
 אחרונים. האחרונים לא עסקו הרבה בירושלמי ממות מדר"י קארו ואילך.
 קל"ג סוף ע"ב. קל"ד.
 ר' אילא, איליי, אלי, אילעא ע"י ערך ר' הילא.
 ר' אימי א' ובבבלי ר' אמי וכן לפעמים בירושלמי, תלמודו של ר' הושעיה
 ור' יוחנן וחכם מפורסם. — הלך אצל זכניה מלכתא להציל זעיר בר
 חיננא. ס"ג.
 ר' אימי ב' ובבבלי ר' אמי, בדור השלישי ובדור הרביעי, והיה עם ר' יהודה
 נשיאה ב'. (וע"י תו" ע"ז ל"ג ע"ב). ס"ג ע"ב.
 ר' אליה ווילנא מפרש הרבה מאמרי הירושלמי בספרו שנות אליהו ובשאר
 ספריו. קל"ז ע"א.
 ר' אליהו טווישניצא עשה פירוש לס' זרעים ולאיוזה שאר מסכתות
 דירושלמי. קל"ה ע"ב.
 אלכסנדריא שם היו חכמי תורה. ו' ע"ג.
 ר' אלעזר אזקרי עשה פירוש להירושלמי מס' ברכות. קל"ה ע"ב.
 אמורא. בירושלמי תרין אמוראין, תלתא אמוראין. — דרך הבבלי בזה.
 ל"ח ע"א.
 ר' אמי בבלייא בדור הרביעי ואמר הרבה פעמים בשם רבנן דתמן. — קרא
 לר' אבא רכותינו שבא"י. ס"ד ע"ב.
 ר' אסי, אסא, איסי ע"י ערך ר' יוסי א'.
 אריסטון כעין פאטריציער ברומי. — האריסטונים הוקמו ע"י הקיסר יוליאנוס
 והיו מבית הנשיא. ס"ה ע"א.
 ארסקינס שר צבא רומי שולח מגאללוס נגד היהודים בדרום. — לבו לא
 היה רע ליהודים ולא שרף ס"ת. — היה ב' פעמים בסוריא. ב'. נ'. צ"ח.
 ארסקינס שם איש יהודי ור' אבא מרי וחבריו הורו ליה. נ"ה ערך ר' אבא מרי.

ארץ ישראל. בארץ ישראל השתמשו בל' סורסית ובל' יונית. — הכרת
אנשי א"י רכה. ז' ח'.

ב.

ר' בא א' בדור השלישי. ירד לבבל וחזר לא"י ואמר כמה פעמים בשם
רכנן דתמן. ס"ה ע"ב.

ר' בא ב' בדור השלישי וכדור הרביעי. חברו של ר' ירמיה ור' ירמיה נהג
בו כבוד. — ר' יונה ור' יוסי שאלו לפניו. — עלה מבבל לא"י.
ס"ה. ס"ו.

ר' בא בר זכרא בדור השני (וקצת בדור השלישי) וגדול בדורו. ירד לבבל
וחזר לא"י. ס"ז ע"ב.

ר' בא בר כהן בדור החמישי. תלמידו של ר' יוסי ב' ושאל גם לפני
ר' יונה. ס"ז ע"א.

ר' בא בר מטל ובבבלי ר' אבא בר מטל בדור השלישי. בן א"י ושאל כבר
לפני ר' הושעיה. — נזכר הרבה בירושלמי ובבבלי. ס"ז.

בבלי מבבל באו הרבה חכמים ותלמידים לא"י. — הכרת אנשי בבל
קשה. ו' ח'.

בבלאי קבעו להם בית הכנסת בציפורין. ס"ז ע"ב.

בבלי (תלמוד) לשונות וסגנון המיוחדים להבבלי. — המעם למה שמגיה
הבבלי בקל המשנה. — הבבלי סובב בכלל על שני אופנים. — הבבלי

מעמיק מן הירושלמי ונחית חד דרגא יותר. — הקושיות והתירוצים
אשר הושמו בבבלי בפי האמוראים לא יצאו לפעמים מפייהם. —

הסיגנון פליגי בה תרי אמוראי לא נמצא בבבלי כ"א בהוספת תי'
במערכא. י"ח. כ"א. כ"ח. ל"ג. ל"ה. ל"ט.

ר' בון נזכר הרבה בירושלמי ואינו אחד עם ר' אבין. ס"ז ע"ב.

ר' בון בר חייה תלמידו של ר' זעירא ור' הילא וחברו של ר' ירמיה ודיבר
פא"פ עם ר' מנא. ס"ז. ס"ח.

ר' בון בר כהנא בדור השלישי ומן החכמים המפורסמים בדור הרביעי. ס"ח ע"א.

ר' ביבי בדור השלישי ונזכר בירושלמי ובבבלי. ס"ח ע"ב.

בירא שם מקום ואיזה חכמים נקראים על שמו. עיי' ערך עולא בירייה.
ר' שמלאי דבירא.

בית רבי. המשנה של בית רבי. י"ט ע"א. כ' ע"א.

ר' בנייה בדור הראשון. חכם מפורסם ובית מדרשו נקרא על שמו. ס"ט ע"א.
בני מדינחא. כתב שלהם. הוספה קמ"ה ע"ב.

בצרה. עיר בדרך בבל לא"י והרבה חכמים הלכו לשם. צ"ט ערך ר' יונה
בוצרייה.

בראשית רבה. הירושלמי והבראשית רבה זה לעומת זה. — משנה לפעמים
הסדר של הירושלמי. נ"א. נ"ב.

ברייתא. ג' הברייתא בירושלמי משונה לפעמים מג' הברייתא בבבלי. —
ברייתות ידועות לירושלמי ולא לבבלי ולהפך. — הש"ס מוסף לפעמים
פירוש על הברייתא ומכליע אותו בדברי הברייתא. — מאמרים בבבלי
בל' ברייתא ובירושלמי הם מימרי דאמוראי. — הברייתא שבירושלמי
נראה לפעמים עיקר נגד אותה ברייתא בבבלי. — ג' הירושלמי
בברייתא בכמה מקומות שלא בדיוק. — הירושלמי מביא לפעמים רק
עיקר ענין הברייתא. — הירושלמי משמיט לפעמים שם התנא מן
הברייתא. כ"ב עד כ"ז.

ברבי הוא כמו בי רבי כל' בני הישיבה. והוא ג"כ כינוי כבוד וכן בי רבי.
ע' ע"א.

בר אביי פתרונו שליח ציבור.

בר דלייה שם מקום והיה שם בית ועד לחכמים.

בר פדייה בדור הראשון. בן אחותו של בר קפרא. ר' יהושע בן לוי אמר

הרבה פעמים בשמו. — הלכותיו נאמרו לפעמים בבבלי על שם בר

קפרא. ע' ע"ב.

בר קפרא תלמידו של רבינו הקדוש היה שונה משניות וברייתות. — ישב

בדרום ור' הושעיה ב' הביא ברייתות שלו לצפון. — נקרא בר קפרא

על שם אי מולדתו. ע"א. קמ"ה ע"ב.

ג.

הגאונים הראשונים לא עסקו בירושלמי.

קל"ב ע"א.

גאללום איש רע מעללים הוקם לשלטון בארצות הקדם ע"י הקיסר קאנסטנטינוס

והחריב הדרום. — נזר על היהודים שלא להתענות ביה"כ. ב' וצ"ח

ע"ב (בתוך ערך ר' יונה).

גיטריא.

גירדאי כינוי ליהודים היושבים בגירד.

גמליאל זוגא בדור השני. נזכר איזה פעמים.

ע"א. ע"ב.

ר' גמליאל בר' א' בנו של רבינו הקדוש. ביקש להנהיג דמאי בסוריא.

ע"ב ע"א.

ר' גמליאל בר' ב' בנו של ר' יהודה נשיאה, בימי ר' אבהו. שם.

ד.

ר' דוברוש אשכנזי חיבר ס' שערי ירושלמי לס' זרעים.

קל"ה ע"ב.

ר' דוד פרענקל חיבר פירוש לס' מועד ולס' נשים ולאיזה שאר מסכתות

דירושלמי וקראו קרבן העדה.

קל"ה ע"א.

דור. משך דורות האמוראים דירושלמי וסדר הדורות.

נ"ד ע"ב. נ"ה.

דייני נהרדעא בימי רבינא הראשון ונראה שלא היו נחשבים הרבה בעיני

חכמי א"י. ע"ב ע"ב.

קנא

דיקליטיאנוס הצר לבני פניים ולר' יהודה נשיאה. — היה טוב ליהודים אחרי הגיעו למלכות.

ר' דניאל בריה דרב קטינא בדור השלישי, כבלאי וחברו דר' זעירא. ע"ג ע"א.

דפוס ויניציאה. קל"ח. קל"ט.

דפוס זיטאטיר. ק"ט.

דפוס קראטאשין. ש"ס.

דפוס קראקא. קל"ט ע"ב.

דרום. בדרום א"י ישבו כמה יהודים. — שם כולל לחלק יהודה ושם פרטי

להגבול הקרוב לאדום. — בדרום ישבו חכמים גדולים. — היהודים

דרום טרדו בנאללוס ואז נחרבה הדרום וגלו חכמי דרום לטבריא.

ב' ע"ב. ג' ע"א. ה' ע"ב. ו' ע"א.

דרומאי שם לקביצת החכמים אשר ישבו בדרום. — בכבלי נקראים זקני

דרום. ו' ע"א. ע"ג ע"א.

דרך ארץ מס' דרך ארץ היתה ידועה להירושלמי.

קכ"ח ע"א (בתוך ערך ר' שמעון בר בא).

דרשת המקרא בחילוף אותיות להלכה בירושלמי. ט"ט ע"א.

ה.

הגדה. תכלית ההגדה. — דרך דרשה בהגדה בירושלמי. — הגדות בעניני

רפואה בירושלמי ובכבלי. — סיפורים בירושלמי ובכבלי. — להבבלי

יש יתר שאת בכח המליצה. — הגדות בכבלי ועיקרן בירושלמי

ולתפך. — דורשי הגדות באו לפעמים מגליל לבבל. — הגדות

הירושלמי והמדרש רבה. ט"ט עד נ"ג ע"ב.

ר' הונא א' כבלאי, תלמידו דרב. שמואל שאל ממנו הלכה. נזכר בהרבה

מקומות בירושלמי ובכבלי. ע"ג ע"א.

ר' הונא ב' בדור הרביעי ועלה מבבל. — תלמיד חבר דר' ירמיה ואמר בשם

ר' הונא א'. ע"ג ע"ב.

ר' הונא רובא דציפורין אמר בשם ר' יוחנן ואחרים אמרו בשמו. —

טעות הבראשית רבה בהבנת תי' רובה (רבה). ע"ג ע"ב. ע"ד.

ר' הונא צפוראה נזכר בכבלי ולא בירושלמי ובירושלמי נקרא ר' הונא

סתם. ע"ד ע"א.

ר' הושעיה רבה ובכבלי ר' אושעיא מסדר התוספתא ונקרא אב המשנה. —

למד אצל ר' חייא ובר קפרא. — מושבו היה בציפורין וקודם לכן

בדרום. — מגדולי תלמידיו ר' יוחנן ואמר בשמו, וכן ריש לקיש ור'

אלעזר. — היה בישיבה עם ר' יהודה נשיאה. — גדול במעשים טובים.

ע"ד. (ועיי' כ"ה ע"א שאסף גם ברייתות המתנגדות לברייתות דר' חייא.)

ר' הושעיה (חברון דרבנן) בדור השלישי. הביא מתניתא דבר קפרא מן

דרומא. ע"ד. ע"ה.

ר' הושעיה בן ר' שמי בדור החמישי. היה פרוש. ע"ה ע"א. הוספות קמ"ה ע"ב.
ר' הילא ראש המדברים בדור השלישי עם ר' זעירא ור' זעירא שיבחו מאוד. —
רנב של ר' יונה ור' יוסי.
ר' הלל בן ר' וולס כתב פירוש איזה הלכות על פינקסיה. ע"ו ע"א.
ר' המנונא דבבל בדור הראשון. שם.
ר' המנונא בדור השלישי. בבלי ותלמידו דר' יהודה. — היה מפקד
לחברייא. ע"ו ע"א ע"ב.

ג.

ר' ווא ע"י ר' בא.

ד.

זבדי בן לוי בדור הראשון ור' יוחנן אמר בשמו. ע"ו ע"ב.
ר' זבירא נראה שהיה בדור הרביעי. — ר' זבירא דבבלי לא נזכר בירושלמי.
ע"ו. ע"ז.
ר' זכאי דא לכסנדריא בדור החמישי. שלח שאלות מאלכסנדריא לא"י
והיה בעל חשבונות. ע"ו ע"א.
זעור בר חיננא בדור השני. אמר איזה הלכות. נשבה בספסופא. (ויש
להוסיף על הערך: שביעית פ"א הל' ד' ר' זעירא בר חיננא ובלבד שלא
ישחות מחשבון מתושעים ע"ב, ונראה בבירור שהוא זעיר בר חיננא).
ע"ו ע"ב.
ר' זעירא א' בדור השלישי. עלה מבבל לא"י. קורותיו בהגיע לשם. —
למד בא"י אצל ר' אלעזר וגם אצל ר' אסי. — לר' אבהו היה כעין
תלמיד חבר ור' אבהו נהג בו כבוד. — הלך לדרום ודיבר עם ר'
סימון. — היה במיתת ר' יהודה נשיאה א'. — בבבלי באים הרבה
מאמרים אשר אמר בא"י. — חבריו גדולי דור השלישי, ותלמידיו ר'
ירמיה ר' יונה ר' יוסי. — מידותיו. — טת בא"י. ע"ח. ע"ט.
ר' זעירא ב' בדור החמישי. תלמידו של ר' ירמיה ואמר הרבה פעמים בשמו.
ע"ח ע"ב.
ר' זעירא תנאי. ע"ט ע"א.
(זעירי דבבלי נפקד בירושלמי. ע"ט ע"א בתוך ערך ר' זעירא ב').
ר' זריקן בדור השלישי. בבבלי נקרא ר' זריקא וכן לפעמים גם בירושלמי. ע"ט.

ה.

ר' חביבה אמר בשם רבנן דתמן. — אינו ר' חביבא הגוזר בבבלי. ע"ט ע"ב.
ר' חגי הגיע לתוראה בדור השלישי והיה חכם מפורסם בדור הרביעי וגדול

קנב

מר' יונה ור' יוסי. — נמצאים לו הרבה מאמרים והיה רגיל לומר משה.
ע"ט. פ'.
חזקיה מגדולי האמוראים הראשונים. עלה עם ר' חייא אביו לא"י ונקבר שם. — מאמריו בירושלמי ובבבלי. — יש מקום ספק אם היה רבו של ר' יוחנן.
פ'. פ"א.
ר' חזקיה בדור הרביעי. תלמידו של ר' ירמיה ואמר הרבה פעמים בשמו. — שמע מפי ר' אבהו ואמר בשמו. גם אמר בשם ר' הילא ור' אחא. — חברו של ר' יוסי ב' ורבו של ר' מנא. — מאמריו רבו מאוד ונזכר ג"כ בבבלי.
פ"א ע"א.
ר' חייא סידר התוספתא ובתחילה עלה בדעתו לסדר משנה שלימה. כ"ד. כ"ה. הירושלמי והבבלי מלאים מגודל תורתו ומעשיו. — בעלי פלוגתא דר' חייא. — הלך לדרום.
פ"א ע"ב.
ר' חייא בר אבא בדור השלישי. עלה מבבל לא"י. — רבותיו. — הלך לראות דיאקליטיאנוס. — הלך לח"ל מחוסר מחיה. — מושבו היה בטבריא והלך לציפורין לצור לדרום ולרומי. — האריך ימים והיה אצל מיתת ר' יהודה נשיאה. — חבריו. — ר' שמואל בר ר' יצחק קיבל עליו אבילות. — סתם ר' חייא הוא ר' חייא בר אבא (אם לא שמקומו מוכיח עליו שהוא ר' חייא מסדר התוספתא). — היה שונא הגרות.
פ"א. פ"ב. קמ"ה ע"כ.
ר' חייא בר אדא א' בר אחתיה דבר קפרא ותלמידו של ריש לקיש. פ"ב ע"ב.
ר' חייא בר אדא ב' תלמידו של ר' מנא ב' ושאל כמה פעמים לפניו. שם.
חייא בר בון הוא ר' חייא בר אבין דבבלי, ובירושלמי נזכר רק לפעמים.
פ"ג ע"א.
ר' חייא בר יוסף בדור השני. עלה מבבל לא"י וחולק עם ר' יוחנן. שם.
הילפיי ובבבלי אילפא חברו של ר' יוחנן. — קורותיו. — מצינו לו הרבה מאמרים בעניני קדשים. — אסף ברייתות והביא קצתן על הספר. — לא ידע כ"א ברייתות דר' חייא.
פ"ג. פ"ד.
ר' חיינא בדור הרביעי ונזכר בהרבה מקומות. — שני חכמים נקובים בשם זה.
פ"ד.
חכמי בבל החזיקו במשנה של חכמי טבריא. כ"א ע"ב. — נהגו כבוד גדול בחכמי א"י. — נזכרו בירושלמי בשם רבנן דתמן או תמן. מ' ע"א.
פ"ה ע"א.
חכמי גוים בדין נחלת בן ובת.
חכמי ארץ ישראל עסקו הרבה בדיני טומאות וטהרות. ל"ד ע"א. — נזכרו בבבלי בשם מערבא או תם. מ' ע"א. — נשאו ונתנו הרבה בדברי חכמי בבל. מ' ע"ב. — חכמי א"י ירדו לבבל. מ"ד ע"א. — עסקו הרבה בס' קדשים. מ"ה ע"ב.
ר' חלכו בדור הרביעי. נזכר הרבה פעמים.
פ"ה ע"א.
ר' חמא אבוי דר' הושעיה שני חכמים נקובים בשם זה, האחד חי בדור הראשון ומושבו היה בדרום, והשני בדור השלישי ומושבו בטבריא. פ"ה ע"ב.

ר' חנינה. תלמידו של רבי ורבי צוה לכנו שימנה ר' חנינה בראש. — היה
 מבבל ועלה בנערותו לא"י וישב בציפורין. — אמר בשם רבי ושמע
 מפי בר קפרא ור' חייא. — חבריו. — תלמידיו. — היה עניו מאוד.
 גם לא אמר הלכה למעשה אם לא שמע אותה בבירור מפי רבי. —
 מאמרו גדולים ורבים. — האריך ימים ומת אחר רב ושמואל. פ"ו. פ"ו.
 ר' חנינה בריה דר' אבהו בדור השלישי. פ"ז ע"ב. קמ"ז ע"א.
 ר' חנניה א' בדור השלישי, נקרא לרוב חברון דרבנן. — ר' חגי ור' ירמיה
 אמרו בשמו. ר' יונה תלמידו. — היה חכם מפורסם ונזכר ג"כ בבבלי. פ"ח.
 ר' חנניה ב' בדור החמישי. תלמיד חבר לר' מנא. פ"ח ע"ב.
 ר' חסדא נזכר הרבה בירושלמי ובבבלי. — המאמרים בשמו בירושלמי הם
 לפעמים מאמרו בבבלי ולפעמים מתנגדים להבבלי. — לא עלה מימיו
 לא"י. — בירושלמי נושא ונותן הרבה בס' זרעים. — נקרא ג"כ בשם
 ר' חסדא. — עירוב הסופרים כזה. פ"ט. צ'.
 ר' חסדיי הוא ר' חסדאי. ונראה שנזכר גם בבבלי. צ' ע"א.

ט.

טיבריה. בראשונה לא ישבו בה הרבה חכמים ומימות ר' יוחנן ואילך היתה
 עיקר בית ועד. ג' ע"ב. — חכמי טיבריה העמידו המשנה על מכונה.
 ב' ע"ב. — ר' אבהו שלח בנו לטיבריה ללמוד תורה. ג"ט ע"א.
 ר' טבי בדור הרביעי ואמר בשם ר' יאשיה. צ' ע"ב.
 ר' טבלאי, בבבלי ר' טבלי, חי בימי ר' נחמן. שם.

י.

ר' יאשיה בדור השלישי. תלמידו של כהנא ובנו של ר' ינאי. צ' ע"ב.
 יהודה בר חייה בנו של ר' חייא וחתנו של ר' ינאי. נקרא ג"כ בל' כבוד
 בי רבי. צ"א ע"א.
 ר' יהושע דרומייא בדור הרביעי. עלה מן הדרום מפני חמת המציק ולמד
 לפני ר' יונה. צ"א ע"ב.
 ר' יהושע בן לוי בדור הראשון וכדור השני. מושבו בדרום. — חבריו. —
 תלמידיו. יש מקום ספק אם גם ר' יוחנן מתלמידיו. — מאמרו רבים
 בירושלמי ובבבלי. — בבבלי טכות יחסו לו מאמרים אשר קצתם לר'
 יהושע דרומייא. — גודל רוח ישרותו. — בבבלי באים סיפורי נפלאותיו
 ולא נזכרו בירושלמי. צ"א. צ"ב.
 ר' יהושע בנבנשתי חיבר פירוש לאיזה מסכתות הירושלמי, ושם הפירוש
 שדה יהושע. קל"ה ע"א.
 ר' יודה נשיאה א' הוא הגדול בנשיאים של בית רבי. ב' ע"ב. — נזכר
 במשנה ונקרא בנ' מקומות רבותינו. — תלמידו של ר' חייא וחברו של

ר' הושעיה וגם ר' יוחנן היה מבני חבורתו. — ריש לקיש אמר הרבה פעמים בשמו. — חכמי דורו נהגו בו כבוד מפני הנשיאות. — מידת ענותו. — המקרה שקרה לו עם דיקליטיאנוס. — לא נקרא רבי כ"א בפי בני דורו ובפי תלמידיו. — האריך ימים ומת אחר מות ר' יוחנן. צ"ב עד צ"ד.

ר' יודה נשיאה ב' בדור הרביעי ובדור החמישי. דבריו היו עם ר' ירמיה ועם ר' אימי ב' ור' מנא ב'. — משך ימי נשיאותו. — הקיסר יוליאנוס כתב לו אגרת שלום. צ"ג. צ"ד. קמ"ו ע"ב.

ר' יודה בר חנינה בדור השני וריש לקיש אמר הרבה פעמים בשמו. צ"ד ע"ב.

ר' יודה בר מיטס רבן דקיסרין אמרו בשמו. שם.

ר' יודן בדור הרביעי, נזכר הרבה פעמים. — תלמידו של ר' בא ורבו של ר' מנא. — צ"ה ע"א.

ר' יודן ב' ר' שלום בדור הרביעי, ונמצאים לו הרבה מאמרים בהגדה. צ"ה ע"ב.

ר' יוחנן מסדר הירושלמי לדעת הרמב"ם והכונה בזה. מ"ז. מ"ד. קמ"ו ע"ב. — שימש בילדותו רבי גם דאה ר' שמעון בן אלעזר. — רבותיו. — הירושלמי והבבלי מלאים מאמרו והרבה הלכות דם קדשים הן לר' יוחנן. — מצינו לו מאמרים אשר הם עיקרן של תורה. — מבדיל בין הדבר הנאמר בפירוש בתורה ובין הלכה הנובעת מן מדרש המקרא. — דבריו ר' יוחנן בהגדה. — מידותיו. — כנערוותו היה בקיסרין (ואח"כ בצפורין) וכסוף קבע ישיבתו בטבריה ושם ישב עד יום מותו. — תלמידיו הראשונים והאחרונים. — ר' יוחנן מת בן פ' שנים תק"צ לשמרות. צ"ה עד צ"ז.

ר' יונה בדור הרביעי. ראש המדברים ונפרט בס' זרעים. — רבותיו. — ר' יוסי חברו וביניהם ברית אהבה. — זכה לכמה תלמידים. — מאמרו בהלכה ובהגדה. — מידותיו. — ר' יונה ור' יוסי הלכו לקבל פני ארסקינס באנטוכיא. צ"ח. צ"ט.

ר' יונתן בדור הראשון ובדור השני. חברו של ר' ינאי ור' חנינא ור' הושע בן לוי. נמצאו לו הרבה מאמרים ור' שמואל בר נחמן אמר לרוב בשמו. צ"ט.

ר' יוסה, יסה, יסא עיי' ערך ר' יוסי א' ר' יוסי ב'.

ר' יוסי א' הוא ר' אסי דבבלי תלמידו של רב ושמואל. ועלה מבבל לא"י ושם היה מגדולי תלמידי ר' יוחנן. — נשבה בספסופא וריש לקיש הצילו. — הרך לימודו עם תלמידיו. ק'.

ר' יוסי ב' חברו של ר' יונה ונזכר בהרבה מקומות. — היה לו משא ומתן של הלכה עם החכמים דאלכסנדריאה. — היה בקי בקביעת החודש ע"פ החשבון. — בימיו היו מקדשין בא"י ע"פ הראייה. — נזכר גם בבבלי ושם נזכר גם שם אביו. — חזר על לימודו במהדורא תניינא. ק". ק"א. קמ"ו ע"א.

יוסי מעוגי קינתר בית הנשיא וגם פני הנשיא לא נשא. ק"א ע"ב.
 ר' יוסי בי רב בון בדור החמישי. סוף גדולי האמוראים דא"י והאריך ימים
 מר' מנא. — אמר בשם האמוראים הקודמים לו וגם בשם רבא. —
 נזכר גם בבבלי. — ק"ב ע"א.
 ר' יוסי בי ר' חנינה מתלמידי ר' יוחנן הראשונים. — אמר בשם ר"ש בן
 לקיש. הלכותיו רבו בירושלמי ובבבלי ונקרא בבבלי נחית לעומקא
 דדינא. — ק"ב ע"ב.
 ר' יוסף הוא ר' יוסף דבבלי. — הסופרים טעו לפעמים וכתבו ר' יוסף ב"מ
 ר' יוסי ולהפך. — ק"ב ע"א.
 ר' יוסף קארו (בעל כ"מ) מפרש בכמה מקומות מאמרי הירושלמי. קל"ה ע"ב.
 ר' יחיאל מיכל הוסיף הגהות על ס' יפה מראה. קל"ו ע"א.
 ר' יילא עיי' ערך ר' הילא.
 ר' ינאי בדור הראשון וקצת זוטר מר' חייא. — היה במיתת רבינו הקדוש. —
 מגדולי תלמידיו ר' יוחנן. — הלכותיו. — היה מבית עלי. — מושבו
 בציפורין. — מידותיו. — בית מדרשו נמשך בעכברי ימים רבים אחרי
 מותו. — ק"ג
 ר' ינאי בי ר' ישמעאל בדור השלישי ואמר בשם בית ר' יניי. ק"ג ע"ב.
 ר' ינאי זעירא נקרא כן להבדילו מן ר' ינאי הראשון. וג' חכמים נקובים
 בשם ר' ינאי. — שם.
 יעקב איש כפר נבוריא בדור הרביעי וקמן מר' חגי. ק"ד ע"ב.
 ר' יעקב בר אביי אפשר שהוא בנו של אב"י דבבלי. — שם.
 ר' יעקב בר אחא בדור הרביעי. ונראה שהיה עוד ר' יעקב בר אחא אחר
 בדור השלישי. — שם.
 ר' יעקב בר אידי בדור השלישי. תלמידו של ר' יוחנן, ור' נחמן שלה
 לפניו שאלה מבבל. — ק"ה ע"א.
 יעקב בן אפרים חיבר פירוש להירושלמי. קל"ב ע"ב. קל"ה ע"א.
 ר' יעקב בר זבדי בדור הרביעי. אמר לפני ר' אבהו ולפני ר' ירמיה וגם
 אמר בשם ר' יוסי ב'. — ק"ה ע"ב.
 יפה מראה עיי' ר' שמואל יפה.
 ר' יצחק רובה בימי רבינו הקדוש ואמר כמעט בכל מקום בשמו.
 ק"ה. ק"ו.
 ר' יצחק בדור השני ובדור השלישי. עלה מבבל לא"י והיה מגדולי
 הדור. — ק"ז ע"א.
 ר' יצחק עטושיא בדור השלישי. שאל לר' לקיש. (ועיי' בפנים.) וקצת
 נראה דבהך דסוטה דראש הערך צ"ל ר' חייא בריה דר' יצחק עטושיא,
 דרחוק קצת שתלמידו של ר' זעירא שאל לריש לקיש. ודע דלא מצינו
 בירושלמי שר' זעירא דיבר עם ריש לקיש. אך עיי' בבלי מגילה כ"ח
 ע"ב וצ"ע). — ק"ז ע"ב.
 ר' יצחק בר אלעזר בדור הרביעי. מושבו בקיסרין ונשתבח הרבה. ק"ז ע"א.

ר' יצחק בר נחמן בדור השלישי והיה עם ר' יעקב בר אידי. ק"ז ע"ב.
 ר' יצחק מקמארגא חיבר פירוש פני זקן למס' שקלים. קל"ה ע"ב.
 ירושלים. בירושלים לא היה בית ועד לחכמים מימי הרבן הבית ואילך. —
 יהודים עלו לשם גם קודם מלך קאנסטנטינוס. ו' ע"ב.
 ירושלמי (תלמוד). הירושלמי מחבר ב' תיבות לאחת. ה' ע"ב. —
 לשונות הירושלמי. ט' ע"א עד י"ג ע"א. — סיגנון הירושלמי.
 י"ג ע"א עד י"ז ע"א. — דרכים המיוחדים להירושלמי. י"ז ע"א
 עד י"ח ע"א. — דרך הכתיבה בירושלמי. י"ח ע"ב. — משבש
 המשנה בקל. י"ט ע"ב. — בירושלמי באות לפעמים ברייתות דתלמוד
 בבלי וכן תוספתות על שם אמורא. כ"ד ע"א. — הירושלמי אינו
 מפרש לפעמים משנה הצריכה ביאור. כ"ח ע"ב. — לפעמים מקשה
 על המשנה ומסתלק בלא תירוץ. כ"ט ע"א. — לא נכנס לדייק הרבה
 במשנה. ש"ס. — לפעמים עומד על דיוק קל. כ"ט ע"ב. — לפעמים
 מתרץ המשנה בדוחק גדול יותר מן הבבלי. ש"ס. — אינו מוציא
 המשנה ממשומה. ל' ע"א. — אינו מתרץ המשנה בדרך חיסורי
 מחסרא. ש"ס. — טקיס בקיצור המשנה על מכונה ולרוב באמרו כיני
 מתניתא. ש"ס. — אינו מדייק חכמים היינו תנא קמא. ל' ע"ב. —
 אינו מדייק במנינא וכללי דמשנה. ש"ס. — לא נחית לומר תנא
 ושייר. ש"ס. — מניח לפעמים הברייתא בקושיא. ל"א ע"א. —
 אינו מהדר לתת טעם במאי פליגי ברייתות או תנאים אהרדי. ש"ס. — דורש
 לפעמים המקרא בדרך רחוק. ש"ס ע"ב. — דרך מדרש המקרא להירושלמי
 ולהבבלי. ש"ס. — הלימוד ממדרש המקרא הוא להירושלמי לבד
 כעין אסמכתא. ל"ב ע"א. — אינו מעטיק לעבור על כל צדדי הקושיא
 כהבבלי. ל"ב ע"ב. — תירוצו של הירושלמי נהיר לפעמים יותר
 מהתירוץ של הבבלי. ש"ס. — לפעמים מתרץ בתירוץ דחוק הרבה.
 ל"ג ע"א. — שקלא וטריא בירושלמי והבבלי לא נחית כלל לזה.
 ש"ס ע"ב. — מדמה מילתא למילתא בדמיון חלש. ל"ד ע"ב. —
 הקושיות בירושלמי הן לרוב לבד כעין הערות. ל"ה ע"א. — דרך
 שקלא וטריא של הירושלמי קרוב לדרך האמוראים הראשונים דבבלי.
 ש"ס ע"ב. — נתינת טעם להבדל דרך הלימוד בין הירושלמי ובין
 הבבלי. ש"ס. — הירושלמי מרמז לבד על איזה משנה. ל"ו ע"א. —
 לפעמים מביא לבד הרישא וכונתו להקשות מן הסיפא. ש"ס. —
 לפעמים מביא הסיפא והקושיא היא מן הרישא. ל"ו ע"ב. — מקצר
 הרבה גם בדברי האמוראים. ש"ס. — לפעמים מפרש ודברי הבבלי
 באותו ענין סתומים. ל"ז ע"א. — לפעמים מאריך הרבה ללא
 צורך. ש"ס. — מהדר למצוא פלוני ופלוגי אמרו דבר אחד והוא כעין
 סימן להקל על הזכרון. ש"ס. — סימנים בירושלמי. ש"ס וד' קט"ב ע"א. —
 מקצר במקום אחד ומרחיב במקום אחר. ל"ז ע"ב. — סגיות
 הפוכות. ש"ס. — תוספות מאוחרות. ל"ח ע"א. — סגיות שלמות

בלי שם אומר. ל"ט ע"א. — סוגיות שלמות אשר אין מקומן בהך
 עניינא. שם. — לפעמים חסר ציון הכבא של המשנה. מ' ע"א.
 ר' ירמיה בדור השלישי ובדור הרביעי. רבו ר' זירא. תלמידיו ר' יונה ור'
 חזקיה. — מאמריו רבו בירושלמי ומה שיש בינם ובין מאמריו בבבלי. —
 בימיו בא אויב לטיבריא לשלול שלל. — ר' ירמיה היה גדול בא"י,
 וגם בעוד היותו בבבל הלך שמו לא"י. — שלח אגרת לר' יודן
 נשיאה ב'.
 ר' ישמעאל אבן דר' יודן. שלשה חכמים נתיחסו על שמו. — היה
 שונה הלכות וחיבר המכילתא. — תנא דבי ר' ישמעאל אינו אחד עם
 תני ר' ישמעאל. — התנא דבי ר' ישמעאל קדם הרבה לר' ישמעאל
 אבן דר' יודן.
 ר' ישראל חיבר ספר תקלין חדתין למס' שקלים גם מפרש מאמרי הירושלמי
 בחיבורו פאת השלחן.
 ק"ח ע"ב.
 ק"ח. ק"ט.
 קל"ה. קל"ו.

ב.

ר' כהן עיי' רב כהנא.
 כהנא הוא בבבלי רב כהנא, תלמידו של רב. — עלה מבבל לא"י ולא
 עמד שם ימים רבים וחזר לבבל ומשם עלה שנית לא"י. — היה
 חשוב בעיני ר' יוחנן וריש לקיש.
 ר' כהנא בדור הרביעי. היה כהן ונזכר לפעמים בשם ר' כהן. ק"י ע"א.
 כללים להלכה. כ"ח ע"א. — כללים בחקירת סדר האמוראים בתלמוד
 ירושלמי.
 כרסנה שם מקום.
 כתב יד דליוודן.
 קב"ט ערך ר' שמעון בר כרסנה.
 קמ"א ע"ב עד קמ"ג.

ג.

ר' לא, לויא עיי' ערך ר' הילא.
 לוד. לוד לכד נזכרת בשם בתוך ערי הרום. — טבע של אנשי לוד. —
 לא היה שם בית ועד לחכמים.
 ר' לודה דודש גמטריון.
 לוי בר סיסי מגדולי תלמידי רבי. — הדבר אשר קרה לו עם בני
 סימוניא. — מקום מושבו לא נודע. — ירד לבבל ושמואל נהג בו
 כבוד. — מת בבבל ואבדו דשמואל עשה עליו הספד גדול. ק"י ע"ב.
 ר' לוי בדור השני ובדור השלישי. בעל הגדה וחשוב בעיני חכמי דורו.
 ק"א ע"א.
 ר' (כצ"ל ולא רבי) לוי סוכיא ריש לקיש אמר בכל מקום בשמו. שם.
 ר' ליעזר בדור הרביעי והורה עם ר' אבא מרי ור' מתניה. ק"א ע"ב.

קנה

ר' לעזר (אלעזר) בדור השלישי. — נולד בא"י ולמד אצל ר' יוחנן וירד
 לבבל וחזר לא"י. — הולך לרוב בשיטת ר' חייא ובשיטת ר' חנינא. —
 היה כבר מחודד בימי נערותו. — אחר חזרתו מבבל לא"י היה לר'
 יוחנן תלמיד חבר. — אחר מות ר' יוחנן וריש לקיש נקרא מרה דארעא
 דישראל. — לו הלכות גדולות וכללים. — דבריו בהגדה. ק"א עד ק"ג.
 ר' לעזר בי ר' יוסי בדור החמישי ואמר לפני אביו. ק"ג ע"ב.
 ר' לעזר בן (כצ"ל ולא בר) פרטא יש בזה שינוי גי' בין הירושלמי
 והבבלי. שם.

מ.

מאמר. מאמרים של אמוראים בבליים בירושלמי ולא נזכרו בבבלי. מ"ע ב.
 — מאמרים של אמוראי דא"י בבבלי ובירושלמי נפקדו אף שכל אותו
 הענין בא בירושלמי. מ"א ע"א. — בבבלי בא מאמר בשם אמורא
 דא"י ובירושלמי נפקד שם האומר. שם. — הבבלי מביא מאמר
 דאמורא דא"י כפי מה שהוא מתורין בירושלמי ולהפך. מ"א ע"ב. —
 שינוי בירושלמי במאמר של אמורא בבלי מאשר הוכח בתלמוד בבלי
 והדין נראה עם הירושלמי. שם. — לפעמים בא לבד מקצת מאמר
 של איזה אמורא דא"י ולא כלו והבבלי אסיק ליה מדידיה ולהפך.
 מ"ב ע"א. — סתירה בין הירושלמי והבבלי במאמר של אותו אמורא.
 מ"ב. מ"ג. — איך נתהוו הסתירות והשינויים בין הירושלמי והבבלי.
 מ"ג ע"ב. מ"ד. — מאמרי חכמי א"י נתפשטו בבבל מעת בוא עולא
 ור' דימי ור' אבין לבבל. מ"ד ע"ב. — מאמרי חכמי בבל התפשטו
 בא"י מימי ר' זירא ור' ירמיה וקצת קודם לזה. מ"ה ע"א.

מחכו עלה במערבא עיי' ערך רב.
 מידות. הבריייתא ד"ג מידות דר' ישמעאל נזכרה בירושלמי. — הירושלמי
 מביא איזה מידה בל' אחר. — בירושלמי נמצאו חולקין על איזה מידה
 דר' ישמעאל.

מכילתא הובאה בכמה מקומות בירושלמי ומחברה ר' ישמעאל אבוי דר'
 יודן.

ר' מלוך בדור השלישי אמר תמיד בשם ר' יהושע בן לוי והיה דר'
 בערביא.

ר' מנא א' בדור השני ור' חייא בר אבא בעא לפניו. ק"ד ע"ב.

ר' מנא ב' בדור החמישי, בנו של ר' יונה. — רבותיו ר' יונה ור' יוסי.
 חברו ר' חנניה, והניח כתרו לר' מנא. — ר' מנא היה בקיסרין
 והלך לפעמים לציפורין. — הלכותיו רבו מאוד. — סתם ר' מנא
 לרוב ר' מנא ב'. ק"ד. קט"ו.

מסורה. המסורה מתיחסת בדין לבעלי טבריא. קט"ט ע"א.
 מערבאי בן נקראו חכמים אשר ירדו מא"י לבבל. קט"ו ע"ב.

מפרש הירושלמי נחלקים לשתי אנודות. קל"ד ע"א.
 ר' משה בן מיימון (רמב"ם) מפרש הירושלמי בכמה מקומות ועשה חיבור
 להירושלמי. קל"ד ע"ב.
 ר' משה בן נחמן (רמב"ן) מפרש הרבה מאמרי הירושלמי. שם.
 ר' משה מרגלית חיבר פירוש לכל הירושלמי ושם החיבור פני משה.
 קל"ה ע"ב.
 משנה. לבני א"י היו ג' נוסחאות המשנה. כ' ע"ב.

ג.

נוה שם מקום בצפון א"י. מושב חכמים. עיי' רבנן דנוה. ר' ישילה דנוה.
 ר' נחום בי ר' סימאי נקרא איש קודש הקדשים ובבבלי ר' מנחם בר סימי.
 קט"ז ע"א. (ונראה שהיה בדור השני כי אביו ר' סימא היה בדור
 הראשון. עיי' ערך ר' סימא. ועיי' בפתיחה לזה הפרק נ"ד כלל ז').
 ר' נחום טריביטש (כצ"ל) עשה חיבור להירושלמי וקרא אותו שלום
 ירושלים. קל"ה ע"ב.
 נחמד למראה עיי' ר' נסים אברהם אשכנזי. קל"ז ע"א.
 ר' נחמן בר יעקב הוא ר' נחמן דבבלי וכירושלמי נקרא תמיד ר' נחמן בר
 יעקב. קט"ז ע"ב.
 ר' נחמן בר רב יצחק דבבלי ספק אם נזכר בירושלמי. קט"ז ע"א.
 ר' נסא בדור הרביעי. אמר בשם ר' אלעזר וגם בשם עצמו. אביו מת בילדותו.
 קי"ז ע"א.
 ר' נסים תלמידו של רבינו חננאל עסק הרבה בירושלמי. קל"ב ע"ב.
 ר' נסים אברהם אשכנזי חיבר ס' נחמד למראה להירושלמי. קל"ז ע"א.
 נשיא. הנשיאים בזמן הירושלמי היו זורעו של רבי והקיסרים נהנו בהם כבוד.
 ב' ע"ב. — הנשיא נקרא בכינוי כבוד רבי. צ"ג סוף ע"א.
 נתן בר הושעיה בימי ר' יוחנן ונזכר בירושלמי ובבבלי. קי"ז ע"ב.
 ר' נתן בעל הערוך מביא כמה מאמרי הירושלמי. קל"ד ע"ב.

ד.

סדר. סדרי הירושלמי אשר בידינו היום. — לס' טהרות חוץ ממס' נדה לא
 היתה מעולם נמרא ירושלמית. י"ח ע"ב. מ"ה ע"א.
 סדר ר' עמרם. קט"ח ע"ב.
 סוגיות לפעמים הן אחת בירושלמי ובבבלי, ולפעמים משונות בסגנון ובשמות
 האוטרם, ולפעמים הבבלי מרחיב הענין, ולפעמים משונות בעיקר הענין
 ובשמות האוטרם והסגנון. מ"ג.
 סופרים. דרך שגיאת הסופרים בירושלמי. קל"ז ע"ב עד קל"ח.

קנו

סידור. דעת הר"ף בסידור הירושלמי. מ"ו ע"א. מ"ז ע"א. — דעת הר"ד יונתן. מ"ו ע"א ע"ב. — דעת ר"ץ חיות וראיותיו. מ"ו ע"א. — דעת רש"ל ר"פ. מ"ו ע"ב. — אופן סידור הבבלי. מ"ז. מ"ח ע"א. — סידור הירושלמי עלה לבד ממה שסידרו איזה חכמים קצת המסכתא לעצמם. מ"ח. — הירושלמי לא ניסדר מעולם כ"א לדי סדרים הראשונים ואך איזה דפים נמצאו לס' קדשים.

מ"ח ע"ב. קמ"ד ע"א.
ר' סימאי מגדולי הדור הראשון. קי"ז ע"ב.
ר' סימון בדור השלישי. רוב מאמריו בשם ר' יהושע בן לוי. — נקרא ג"כ ר' שמעון. — ר' אבהו חברו וגדול ממנו. — מושבו בדרום. — תיקן תקנה גדולה. קי"ח.
סיפורים. מה בין סיפורים בבבלי לסיפורים דירושלמי. מ"ט ריש ע"ב. — סיפורים בבבלי אשר עיקרם בירושלמי. נ' ע"ב. — קצת סיפורים באו בכתב לבבל (כצ"ל). נ"א ע"א.
סכנין שם מקום שם ישבו חכמים ראשונים ואחרונים. ה' ע"ב.
ר' סעדיה גאון. הוא הראשון אשר פתח בלימוד הירושלמי בבבלי. — הסיבה אשר הניעתהו ללימוד הירושלמי. קל"ב ע"ב.
ספרא. עסק הספרא. — ספרא פחות מחכם. — הספריא בעלי המסורה. קי"ח. קי"ט.
ר' ספרא ירד בנערותו לבבל וחזר אך לפעמים לא"י. — מאמריו לא נזכרו בירושלמי. קי"ט.
ספרד לשם הובא הירושלמי ע"י תלמידי רבינו נסים. קל"ב ע"ב.
סרונגא שם מקום (קרוב לים טבריא). ס"ו ע"א ערך ר' בא סרונגיה.

ע.

עולא בר ישמעאל הוא עולא בבבלי. ירד מא"י לבבל ושם לפעמים לא"י. — נקרא עולא נחותא. — מת בבבל. — לא נקרא בשום מקום הילא או לא.
עוקבא. שני חכמים נקובים בשם זה, האחד מר עוקבא והוא בבבלי והאחר ר' עוקבא והוא בר א"י.
עין טב שם היו מקדשין החודש הרבה פעמים. ה' ע"ב.
עכברי שם מקום ושם היה בית מדרשו של ר' ינאי.
ה' ע"ב ועיי' ערך ר' ינאי א'.

פ.

פאת השלחן עיי' ר' ישראל.
פזי שם חכם, וגם שם משפחה חשובה. קב"א ע"א.

ר' סינחס בדור הרביעי. תלמידו של רבא ועלה מכבל לא"י ושם למד אצל
ר' יוסי חברו דר' יונה. — אמר הרבה מאמרים בשם עצמו וכישם
אחרים. — ר' מנא שאל לפניו.
פני זקן עיי' ר' יצחק מקמארנא.
פני משה עיי' ר' משה מרגלית.
ר' פס א' בכבלי ר' אפס, בדור הראשון ור' הושעיה אמר בשמו. קב"ב ע"א.

צ.

צדוקי. שם מקום בגליל. עיי' ערך ר' אלכסנדרא דצדוקי.
ציפורין עיר רבת יושביה בצפון א"י. — בית הכנסת לבני כבל בציפורין. —
טבע אנשי ציפורין. — קצת יושביה היו בקשר עם הדרום נגד
הרומיים.
צנבראי. ס"ת של צנבראי נשרף בימי מלחמת ארסקינס אבל לא עיי'
ארסקינס עצמו. צ"ח ע"ב.
צרפת. לצרפת בא הירושלמי בימי רכותיו של רש"י. קל"ב ע"ב.

ק.

קיסרין על שפת הים הגדול. — מושב כמה חכמים. — לא היו קוברים
שם מתים.
קיסרין קרוב למקוד הירדן. — היהודים הושבים בה השתמשו בל' יונית.
קרא דכבלי הוא ספרא דירושלמי. — גם חכמים גדולים נקראו לפעמים
בכבלי בשם קראי.
קרבן העדה עיי' ר' דוד פרענקל.
ר' קריספא בכבלי כרוספדא, אמר לרוב בשם ר' יוחנן. קב"ב ע"א.

ר.

רב. בבבלי, למד אצל רבי בא"י וירד לכבל וחזר לא"י ולא נשתתף שם
ימים רבים. — שלח שאלות בכתב לא"י לרבי. — לא נזכר בירושלמי
בשם אבא.
רבותינו שבגולה הם רב ושמואל לפי הבבלי ובירושלמי לא משמע כן.
רבינו הקדוש כן נקרא מסדר המשנה גם בפי הירושלמי. — ונקרא רבי
סתם בפי כל הדורות ובירושלמי נקרא ג"כ ר' יודה נשייא ור' יודן
נשיאה.
רבנן דקיסרין כן נקרא ועד החכמים דקיסרין ממות ר' אבהו ואלך. —

אמרו בשם אחרים ולפעמים בשם עצמם, וגם קצת אחרים אמרו בשמם.
 רבנן דתמן הם החכמים דבבל. ולפעמים איתא בירושלמי מאמר בשם רבנן
 דתמן ולא נמצא בבבלי. קב"ג ע"א.
 רובין הם בני ר' חייא, ומשמעותו גדולים. קב"ג ע"ב.
 רומי שם עיר בצפון א"י. שם.
 ר' דומנוס בדור הראשון. תלמידו של רבינו הקדוש, והוא שלחו לאנטונינוס.
 ה' ע"ב.
 ריש גלותא רוב תקפו נודע בא"י. — בירושלמי נמצאו סיפורים מריש גלותא
 ואינם בבבלי. — נקרא בירושלמי ג"כ נשיא. קב"ד ע"א.

ש.

ר' שבתי בדור השלישי. אמר בשם חזקיה ור' יוסי ב' אמר בשמו. קב"ה ע"א.
 שדה יהושע, עיי' ר' יהושע בנבנשתי.
 שליח ציון בן נקרא האיש אשר בידו שלחו בני בבל שאלות לא"י.
 מ' ע"ב.
 שלום ירושלים עיי' ר' נחום מריביטש.
 ר' שלמה יצחקי (רש"י) לא הרכה להביא הירושלמי. קל"ב ע"ב. — פירוש
 רש"י למס' תמורה ומה שנזכר שם ל' ירושלמי. מ"ה ע"ב.
 ר' שלמה סיריליו הניח אחריו בכ"י פירושים לאיזה מסכתות הירושלמי.
 קל"ה ע"א.
 שלמן הקראי הביא הירושלמי לבבל בימי ר' סעדיה גאון. קל"ב ע"ב.
 ר' שמן בדור הרביעי ובדור החמישי. תלמידו של ר' יוסי ב' וחברו של ר'
 מנא ב'. שם.
 שמואל חברו דרב נזכר בירושלמי בהרבה מקומות וגם במקום שלא נזכר
 בבבלי. — בירושלמי נקרא ג"כ שוקד. — ענותותו. קב"ד ע"ב.
 ר' שמואל א' הלך עם ר' אימי אצל זנביה מלכותא. — נקרא ג"כ שמואל
 הזקן. שם.
 ר' שמואל ב' בדור הרביעי. תלמידו של ר' אבהו ואמר הרבה פעמים בשם
 ר' זעירא. קב"ה ע"א.
 שמואל בר בא בדור השלישי. הקשה קו' גדולה לפני ר' זעירא. — לא
 היה מוסמך. קב"ה ע"ב.
 ר' שמואל בריה דר' יוסי בי ר' בון בדור הששי. מאמרו בענין חוקה
 שם.
 ר' שמואל בר רב יצחק מגדולי האמוראים של דור השלישי. — ר' זעירא
 קיבל עליו אבילות. — שבחיו. קב"ז ע"א.
 ר' שמואל בר רב נחמן בדור השלישי. הלך עם ר' יודה נשיאה א' אל

דיקליטיאנוס. - אמר בהרבה מקומות בשם ר' יונתן רבו וגם בשם ר' יהושע בן לוי.
 ר' שמואל בר סיסרטאי אמר בשם ר' אבהו. מעשה המורה על עוצם יראת שמים שלו.
 ר' שמואל יפה חיבר ס' יפה מראה להגדות דהירושלמי. קל"ו ע"א.
 שמות האמוראים דירושלמי ברבות ובשאר מדרשים. נ"ג ע"ב. — מקורם לרוב בכתבי הקודש, ולפעמים נעקרו משמות תוארים או משמות המקרה. — ונמצאו גם שמות יונים ורומיים וגם שמות מל' סורסי.
 ר' שמעון בר בא, בכבלי ר' שמן בר אבא עלה מבבל לא"י ולמד שם אצל ר' חנינה ואצל ר' יוחנן. — היה נכבד בעיני רבותיו ומפורסם לירא חטא. — עיקר תורתו היה מר' יוחנן. — לא נתמנה משום שהיה בח"ל.
 ר' שמעון בן חלפותא מן האמוראים הראשונים של הדור הראשון. קב"ז. קב"ח. קמ"ה ע"א.
 ר' שמעון בר יוסי בר לקוניה מן האמוראים הראשונים וקצת נראה שהיה מן התנאים. שם.
 ר' שמעון בן יקים ובבבלי ר' שמעון בן אליקים מגדולי תלמידי ר' יוחנן הראשונים, ור' יוסי בר חנינה הרבה בשבתו. קכ"ט ע"א.
 ר' שמעון בר כרסנא ממקום ששמו כרסנא. ונזכר באיזה מקומות. קכ"ט ע"ב.
 ר' שמעון בן לקיש תלמיד חבר של ר' יוחנן ור' יוחנן כיבדו מאוד. — היה מחודד הרבה וגם בעל הגדה. — מסר נפשו להציל ר' איסי. — לסיפורי הבבלי שר' שמעון בן לקיש יצא לליסטנות קודם שבא אצל ר' יוחנן לא נמצא רמז בירושלמי. קכ"ט. ק"ל.
 ר' שמשון משנין (ר"ש) מפרש הרבה מאמרי הירושלמי בפירושו לס' זרעים. קל"ד ע"א.
 שנית אליהו עיי' ר' אליה ווילנא.
 שערי ירושלמי עיי' ר' דוכרוש אשכנזי.

ת.

תוספתא. התוספתא מסכמת לפעמים עם הירושלמי ולפעמים עם הבבלי ולפעמים לא עם הירושלמי ולא עם הבבלי. כ"ב ע"א. — תוספתא דר' חייא. תוספתא דר' אושעיא. תוספתא דבני כבל. תוספתא דבר דליה.
 תוספות. קונטרסי הירושלמי של בעלי התוספות היו חסרים. — בעלי

